

INDEX

Pagina

Index	1
Voorwoord	2
Algemene beschrijving	3
Kleurbeschrijving	4
Kleurentabel	5
Wildkleur	6
Isabel	7
Phaeo	8
Roodbruin	9
Pastel Wildkleur	10
Pastel Isabel	11
Pastel Phaeo	12
Pastel Roodbruin	13
Overgoten Wildkleur	14
Overgoten Isabel	15
Overgoten Phaeo	16
Overgoten Roodbruin	17
Ivoor	17
Grijs	18
Crème Ino	18
Albino	19
Wit	19
Kleurkop	20
Ino Phaeo	21
Ino Roodbruin	22

VOORWOORD

Het is voor mij als voorzitter van de keurmeestervereniging een grote eer deze standaardeisen LACHDUIVEN bij u te introduceren.

Om bij te blijven is het noodzakelijk DAT ER STANDAARDEISEN ZIJN, aangepast aan de laatste ontwikkelingen, en nieuwe inzichten daarin te verwerken.

Dit alles om de liefhebbers steeds goed te blijven informeren over de zienswijze en de keurtechniek voor deze vogels.

De laatste jaren wordt er internationaal (in C.O.M.verband) erg veel aandacht besteed aan het tot stand brengen van internationale standaardeisen.

Hiervoor worden er door de C.O.M. bijeenkomsten gehouden, waar door de bij de C.O.M. aangesloten landen gezamenlijk standaardeisen worden gemaakt.

Voor de **ALGEMENE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELHOUDERS** hebben een tweetal leden van de technische commissie deelgenomen aan deze besprekingen, met als doel mee te denken en mee te werken aan het tot stand komen van deze standaardeisen.

Voor u ligt nu een standaard, waarin de laatste ontwikkelingen op het gebied van de Lachduiven zijn verwerkt en dat vrijwel in overeenstemming is met de internationale afspraken.

Het is een prachtig en overzichtelijk stuk werk geworden, waarbij in een uniforme lay-out vrijwel alle kleurslagen worden besproken van de Lachduiven, zoals deze ook zijn opgenomen in het nieuwe vraagprogramma van de bond.

Ik wil dan ook de samenstellers hartelijk danken voor het vele werk en de vele vrije uurtjes die ze in het belang van onze prachtige hobby voor de ANBvV hebben besteed.

Voorzitter van de keurmeestervereniging.

Rein Grefhorst.

De TC Exoten heeft getracht om de meest gangbare kleurslagen bij de LACHDUIVEN te omschrijven in deze standaard. Veel onduidelijkheid is er nog internationaal over naamgeving van de kleurslagen.

Ook in de toekomst zal dit nog meer op 1 lijn komen. Vele uren werk zijn er verzet om dit zo goed mogelijk op papier te krijgen. Wij zijn ons er ook van bewust dat er in de toekomst nog meerdere kleurslagen zullen ontstaan. Ook zijn wij ons er van bewust dat dit werk de kweker op weg moet helpen naar het kweken van de ideale standaard kleurslagen, en wij mogelijk in de toekomst dit werk weer moeten aanvullen, of mogelijk bijstellen.

WIJ ZULLEN VOORLOPIG NOG NIET ALLE BESTAANDE KLEURSLAGEN ERKENNEN OMDAT OVER SOMMIGE KLEURSLAGEN NOG VEEL ONDUIDELIJKHEID IS.

VOOR DE KWEKERS DIE ZICH TOCH MET DEZE KLEURSLAGEN BEZIG HOUDEN, PROBEER HIER VAN EEN GOED KWEEKVERSLAG BIJ TE HOUDEN, ZODAT WIJ OOK DEZE IN DE TOEKOMST KUNNEN ERKENNEN.

Voorzitter Technische commissie Exoten

Frans Kreijveld

Samenstellers: De technische commissie Exoten van de A.N.B.v.V.

Frans Kreijveld EINDHOVEN
Bart Braam HAALDEREN
Peter Teunissen NIJMEGEN

Lay-out Bart Braam
Haalderen, september 1998

Herzien: September 2005

LACHDUIF

Familie : Columbidae
Geslacht : Streptopelia
Nominaat : Streptopelia roseogrisea
Latijns : Streptopelia r.f. domestica
Frans : La tourtelle a collier
Engels : Ringneck Dove
Duits : Lachtaube
Soorten : Ja
Mutaties : Ja
Lengte : 28 cm
Ringmaat : 6 mm
Herkomst : Afrika

ALGEMEEN UITERLIJK VAN DE LACHDUIF

Formaat : De lengte wordt gemeten vanaf de snavelpunt tot het uiteinde van de staart, en is \pm 28 cm.

Model/Houding: Wanneer de duif rustig op de bodem van de kooi staat maakt de ruglijn een hoek van ongeveer 45 graden met de horizontaal. De staart mag de bodem raken maar mag niet ingedrukt worden. Op stok gezeten is de houding meer horizontaal.

Hoewel de Lachduif een vrij slanke vogel is, moet de borst van voren gezien rond en breed zijn. Het lichaam moet eerder lang dan kort zijn en is tapvormig met in het verlengde daarvan de staart. De rug- en borstlijn moeten een vloeiend verloop hebben.

De kop moet regelmatige rondingen tonen. Een iets afgeplatte schedel is geen fout, mits dit geen scherpe hoeken veroorzaakt op voor- en achterhoofd.

De nek is vrij kort. De nek- en halslijn moeten vloeiend verlopen in de rug- en borstlijn.

De keeluitsnijding doorloopt een gladde gebogen lijn.

De vleugels moeten strak tegen het lichaam worden gedragen. De slagpennen moeten op de rug afgedekt worden door de dekveren en zij mogen niet boven de rug uitsteken (sabelpennen).

De slagpennen rusten boven de staart, iets over de stuit, zonder te kruisen, eerder lang dan kort.

De breedte komt ongeveer overeen met de breedte van een staartveer.

Conditie : De vogel moet een gezonde indruk maken en helder uit de ogen kijken. De bevedering dient schoon te zijn, ook rond de anus. Lichamelijke gebreken en tekortkomingen mogen niet voorkomen. De bevedering dient compleet te zijn en geen slijtage te vertonen. Een minimale slijtage aan de slag- en staartpennen is geen fout. Het verenpak dient goed aangesloten en strak gedragen te worden.

Ogen : Het oog bevindt zich nagenoeg in het centrum van de kop. De kleur van het oog zal variëren naar gelang de betreffende mutatie. Om het oog bevindt zich een fijne onbevederde oogring die altijd grijswit van kleur is.

Snavel : De snavel moet eerder lang dan kort zijn en de snavellijn moet door het oog lopen. De bovensnavel is aan de punt iets gekromd en gepunt. De onder- en bovensnavel moeten goed stuiten. De kleur van de snavel zal variëren naar gelang de kleur van de mutatie.

Poten : Het loopbeen is kort en stevig en moet vrij van veren zijn. Drie tenen steken naar voren en één naar achteren. De tenen mogen geen verkrommingen tonen en op stok gezeten moeten alle tenen de stok omklemmen. Aan elke teen zit een korte iets gekromde nagel.

Voor een goede beoordeling is een optimale conditie een eerste vereiste. De duif moet volledig bevederd zijn en vrij zijn van vuil en ongedierte. De eerste indruk van de Lachduif is rustig maar met een waakzaam uiterlijk. Hij moet helder uit zijn ogen kijken, mag geen vochtige plekje rond neusgaten en snavel vertonen en mag ook niet 'bol' zitten. Deze standaard geeft de tot heden erkende kleurslagen weer. Nog niet opgenomen kleurslagen zullen na voldoende te zijn ingezonden op de bondskampioen in concept worden beschreven, waarna deze later ook definitief in de huidige standaard opgenomen kunnen worden.

KLEURBESCHRIJVINGEN VAN DE LACHDUIF

Algemeen:

De pigmenten die de (veer)kleur bij de lachduif bepalen zijn melaninen.

Melaninen zijn te onderscheiden in eumelanine (zwart-bruin pigment) en phaeomelanine (rood-bruin pigment) en beide vormen komen voor in het verenkleed van de lachduif.

Deze pigmentvormen hebben dezelfde oorsprong en hun vormingsprocessen lopen ten dele gelijk.

De verdeling van het eumelanine en het phaeomelanine in de bevedering is bij de lachduif niet overal gelijk.

In de bovendelen, de rug, schouders, stuit, staart- en vleugeldekveren, zijn beide pigmenten vertegenwoordigd.

Het eumelanine is gelijkmatig over elke veer verdeeld maar opmerkelijk is dat het phaeomelanine in deze delen zich voornamelijk aan de randen en toppen van de veren bevindt.

Deze omzoming is het sterkst op de schouders, stuit, staartdekveren en de grote vleugeldekveren.

Ook in de onderdelen; de kop, borst, buik en onderstaartdekveren, zijn zowel het eumelanine als het phaeomelanine aanwezig. Vooral op kop en borst is de verhouding van beide pigmenten gelijk maar in de buikbevedering en onderstaartdekveren is het phaeomelanine vrijwel verdwenen. Opgemerkt dient te worden dat de lachduif een (bijna) witte keelvlek heeft waarin beide pigmenten nauwelijks waarneembaar zijn.

De lachduif bezit geen veervelden waarin alleen phaeomelanine voorkomt maar wel veervelden met alleen eumelanine. Dit zijn de nekband, de grote slagpennen en de basis van de staartpennen.

De verdeling van de pigmenten is in beide geslachten gelijk maar de verhouding tussen eumelanine en phaeomelanine is wel verschillend.

De duivin heeft ten opzichte van de doffer meer phaeomelanine in haar bevedering. Dit uit zich door een bruiner uiterlijk, vooral op kop en borst. Of er verschil is in de hoeveelheid eumelanine is niet bekend.

Over het algemeen zijn duivinnen dus iets bruiner dan doffers.

Bij (jonge) lachduiven is de pigmentverdeling in het jeugdkleed afwijkend ten opzichte van een volwassen vogel.

Meest opmerkelijk is de bruine omzoming (phaeomelanine) aan de toppen van de grote slagpennen.

Omdat dergelijke vogels niet op de TT vertegenwoordigd zullen zijn, wordt hier verder niet op in gegaan.

Bovenstaande verhandeling over de pigmentverdeling bij de lachduif geldt voor de wildkleur.

Bij de meeste kleurmutaties zal deze verdeling niet gewijzigd zijn, wel de pigmentverhouding.

In deze standaard zijn voorlopig 18 kleurslagen van de lachduif opgenomen. Het aantal mutaties bij de Lachduif is aanmerkelijk groter dan het aantal beschreven mutaties (en zal nog groter gaan worden).

De oorzaak hiervoor is dat de meeste kleuren combinaties zijn van twee (enkelvoudige) mutaties.

Naast de hier genoemde kleuren zijn er (in Nederland) meer kleurslagen bekend bij de Lachduif.

Een belangrijke reden dat deze niet in de standaard zijn opgenomen is het feit dat bepaalde combinaties sterke gelijkenissen vertonen met elkaar of met een bepaalde mutatie. Een voorbeeld hiervan is de Crème-ino en de Isabel ivoor. Een andere reden is dat van bepaalde kleuren de vererving en dus de fokzuiverheid nog niet helemaal vast staat.

De laatste jaren komt hieromtrent steeds meer informatie vrij, waardoor ook in de toekomst dit duidelijker kan worden omschreven.

Tabel opgenomen **KLEURSLAGEN BIJ DE LACHDUIF**

Nieuwe naam ANBvV	Oude naamgeving	
Wildkleur	Perzikkop wildvorm	
Isabel (wildkleur)	Perzikkop roodbruin met zwarte Halsband	
Phaeo (wildkleur)	Perzikkop phaeo	
Roodbruin (wildkleur)	Perzikkop roodbruin met witte halsband	
Pastel Wildkleur	Wildvorm	
Pastel Isabel	Isabel	
Pastel Phaeo	Phaeo	
Pastel Roodbruin	Roodbruin	
Overgoten Wildkleur		
Overgoten Isabel		
Overgoten Phaeo		
Overgoten Roodbruin	Witkop roodbruin	
Ivoor	Ivoor	
Grijs		
Crème Ino	Crème-ino	
Albino		
Wit	Wit	
Kleurkop (concept)		
Ino Phaeo		
Ino Roodbruin		

WILDKLEUR

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder grijs met een sterke paarse gloed.
In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en Stuit** : Grijsbruin met de nadruk op bruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn grijsbruin met de nadruk op bruin.
De veerranden zijn bruiner dan het hart van de veer, zodat een gehamerde indruk ontstaat. De kleine slagpennen zijn bruingrijs en de grote slagpennen zwartgrijs.
De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming.
De vleugelbochten zijn blauwgrijs.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder grijs met een paarse gloed. De paarse gloed verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een helder grijze kleur overblijft.
De anaalstreek is crèmekleurig tot wit.
- Staart** : Bovenzijde grijsbruin met de nadruk op bruin. Onderzijde lichtgrijs met een zwarte basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het zwart loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn lichtgrijs.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
- Snavel** : Zwartgrijs.
- Poten** : Purperrood, nagels donker hoornkleurig tot zwart.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een zwarte nekband, die omgeven is door een minimale witte zoom. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de zwarte nekband wat breder dan aan de onderzijde

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De Wildvorm moet een duidelijke paarse kop en borst hebben en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik toe door te lopen. De Wildvorm is qua kleur gelijk aan de Afrikaanse Lachduif, de stamvorm van de tamme lachduif. Deze kleur komt enigszins overeen met de kleur van de Turkse tortelduif en kruisingen zijn niet uitgesloten. De bovendelen van de Afrikaanse lachduif zijn grijsbruin met de nadruk op bruin terwijl de bovendelen van de Turkse tortelduif bruingrijs zijn, met de nadruk op grijs. De Wildvorm dient daarom grijsbruine bovendelen te hebben met een warme bruine waas om dit verschil duidelijk aan te geven. Verder zijn bij de Turkse tortel de anaalstreek en de onderstaartdekveren grijs en is de staarttekening ook in de buitenvaan aanwezig. Deze tekening loopt ongeveer 2 cm verder dan de tekening op de binnenvaan. Bij bastaarden is ook de buitenvaan gekleurd en is de anaalstreek donkerder. Door het onrustige karakter van de bastaarden zullen deze echter nauwelijks op de TT vertegenwoordigd zijn.

ISABEL (wildkleur)

KLEUR **Doffer en Duivin**

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder grijs met een sterke paarse gloed.
In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Helder donker - roodbruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn egaal, helder donker - roodbruin.
De kleine slagpennen zijn roodbruin met een grijze waas en de grote slagpennen zijn
bruingrijs. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming.
De vleugelbochten zijn helder blauwgrijs.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder grijs met een sterke paarse gloed.
De paarse gloed verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een helder crème –
grijze kleur overblijft. De aarsbevedering is crèmekleurig tot wit.
- Staat** : Bovenzijde is helder donker - roodbruin met een minimale grijze waas.
Onderzijde zeer lichtgrijs met een zwartbruine basis. Deze staarttekening moet strak
afgetekend zijn. Het zwartbruin loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden
overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn lichtgrijs.
- Ogen** : Bruin met een rode iris.
- Snavel** : Hoornkleurig.
- Poten** : Rood, nagels licht hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een zwartbruine nekband, die omgeven is door
een minimale witte zoom. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de
zwartbruine nekband wat breder dan aan de onderzijde.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Een veel voorkomende fout is een bruine waas op kop en/of borst. De Isabel moet een duidelijke paarse kop en borst hebben en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen. De bovendelen dienen zo egaal mogelijk gekleurd te zijn met een warme roodbruine gloed. De bovenzijde van de staart is vaak niet geheel donker - roodbruin van kleur. Vooral langs de veerschacht kan deze grijs zijn. Dit mag niet te zwaar bestraft worden, maar een egaal donkerroodbruin gekleurde bovenzijde van de staart verdient de voorkeur.

PHAEO

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn helder paars gekleurd.
In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en Stuit** : Helder roodbruin en elke veer heeft een wit veerhart, waardoor een omzoming ontstaat.
Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben.
In de nek wordt de mantel begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn helder roodbruin met een wit veerhart waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben en is het sterkst op de grootste dekveren. De vleugelpennen zijn wit evenals de vleugelbochten.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder paars. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een heldere crème kleur overblijft. De anaalstreek is wit.
- Staart** : Bovenzijde wit met een helder roodbruine omzoming.
Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
- Snavel** : Donker hoornkleurig tot zwartgrijs.
- Poten** : Rood tot purperrood, nagels donker hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekband.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Een veel voorkomende fout is dat op de kop en/of borst een bruine waas waarneembaar is.

De Phaeo moet een heldere paarse kleur op kop en borst bezitten en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik toe door te lopen. De kop en borstkleur van de Phaeo is helderder dan bij de wildkleur of de isabel door het afwezig zijn van de grijze ondergrond (eumelanine).

De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben.

Richting vleugelbocht neemt de omzoming af.

De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van nature weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst.

Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Wanneer de vleugelpennen van een Phaeo een roodbruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet doorgekleurde (uitgeruide) jeugdveren.

ROODBRUIN

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn helder paars gekleurd.
In de nek begrensd door de nekbands.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Helder roodbruin zonder een spoor van wit. In de nek begrensd door de nekbands.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn egaal helder roodbruin. De vleugelpennen zijn wit.
Ook de vleugelbochten zijn helder roodbruin met een minimale witte aanslag.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder paars. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een heldere crème kleur overblijft. De anaalstreek is wit.
- Staat** : Bovenzijde is helder roodbruin.
Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
- Snavel** : Donker hoornkleurig tot zwartgrijs
- Poten** : Rood tot purperrood, nagels donker hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekbands.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De Roodbruin is ontstaan uit Phaeo door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine.

Hierdoor heeft de omzoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is.

Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn zonder een spoor van wit.

Een veel voorkomende fout bij de Roodbruin is dat op kop en/of borst een bruine waas aanwezig is.

Door de toename van het phaeomelanine mag deze fout niet zo zwaar beoordeeld worden als bij de Phaeo.

De Roodbruine moet een zo helder mogelijk paarse kop- en borstkleur bezitten en deze kleur dient zo ver mogelijk naar de buik door te lopen.

De kop- en borstkleur van de Roodbruine is helderder dan bij de wildkleur of de Isabel door het afwezig zijn van de grijze ondergrond (eumelanine).

Voor de bovenzijde van de staart laat vaak langs de schacht nog enig wit zien, dit dient echter met enige soepelheid beoordeeld te worden.

Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is zoals de nekbands en de toppen van de slagpennen.

Ook hier dient de nodige soepelheid in acht genomen te worden.

Een duidelijke bruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel maar dient wel bestraft te worden.

PASTEL WILDKLEUR

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder bleek kaneelbruin met een minimale grauwe waas. In de nek begrensd door de nekband. De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Kaneelbruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn kaneelbruin. De veerranden zijn warmer van kleur dan het hart van de veer, zodat een gehamerde indruk ontstaat. De kleine slagpennen zijn bruingrijs en de grote slagpennen zijn donkergrijs. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming. De vleugelbochten zijn blauwgrijs.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder bleek kaneelbruin met een minimale grauwe waas. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een crème-kleur overblijft. De anaalstreek is crèmekleurig tot wit.
- Staart** : Bovenzijde kaneelbruin. Onderzijde lichtgrijs met een zwarte basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het zwart loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren. De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn lichtgrijs.
- Ogen** : Zwart met een rode tot oranjerode iris.
- Snavel** : Zwartgrijs.
- Poten** : Rood, nagels donker hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een zwarte nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de zwarte band wat breder dan aan de onderzijde.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Pastel is een van de eerste mutaties bij de Lachduif, maar ondanks dat deze kleur reeds lang bestaat wordt een goede kleur slechts zelden gezien. Een veel voorkomende fout is een te lichte lichaamskleur, vooral bij de doffers. Dit laatste wordt meestal veroorzaakt door het inkweken van crème ino, deze doffers zijn fokonzuiver en dit uit zich in de kleur.

Belangrijk bij pastel is dat de bovendelen een warme kaneelbruine kleur hebben met een minimale grijze waas.

PASTEL ISABEL

KLEUR **Doffer en Duivin**

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder bleek kaneelbruin. In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Geelbruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn geelbruin. De veerranden zijn iets warmer van kleur dan het hart van de veer, zodat een gehamerde indruk ontstaat.
De kleine slagpennen zijn crèmekleurig met een geelbruine waas.
De grote slagpennen zijn crèmekleurig en de lichte omzoming aan de toppen is nauwelijks zichtbaar. De vleugelbochten zijn helder lichtgrijs.
- Borst en Onderlijf** : De borst is helder bleek kaneelbruin. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een lichte crème kleur overblijft.
De anaalstreek is licht crèmekleurig tot wit.
- Staart** : Bovenzijde geelbruin met een minimale grijze waas.
Onderzijde is lichtgrijs met een bruingrijze basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het bruingrijs loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn lichtgrijs.
- Ogen** : Bruin met een oranje iris
- Snavel** : Hoornkleurig
- Poten** : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een donkerbruine nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de donkerbruine nekband wat breder dan aan de onderkant.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De pastel isabel is een combinatie van de kleurslagen Pastel en Isabel. Dit betekent dat kenmerken van beide kleurslagen in de pastelisabel terug te vinden zijn.

Het meest opvallende is het ontbreken van de paarse gloed op kop en borst (pastel) en de oplekking van de totale bevedering (Isabel).

De bovendelen dienen een zo egaal mogelijke geelbruine kleur te hebben met een warme gloed.

Een grijze waas is niet gewenst en geldt als een kleurfout.

PASTEL PHAEO

KLEUR **Doffer en Duivin**

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn helder bleekbruin gekleurd. In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Helder oranjebruin en elke veer heeft een wit veerhart, waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben.
In de nek wordt de mantel begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn helder oranjebruin met een wit veerhart waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben en is het sterkst op de grootste dekveren. De vleugelpennen zijn wit evenals de vleugelbochten.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder bleekbruin. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een heldere crème kleur overblijft. De anaalstreek is wit.
- Staart** : Bovenzijde wit met een helder oranjebruine omzoming.
Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
- Snavel** : Hoornkleurig tot donker hoornkleurig
- Poten** : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekband.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Pastel Phaeo is een combinatie van de kleurslagen Pastel en Phaeo.

Dit betekent dat kenmerken van beide kleurslagen in de Pastel Phaeo terug te vinden zijn. Enerzijds het ontbreken van de paarse kop- en borstkleur (pastel) en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine (Phaeo).

De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben.

Richting vleugelbocht neemt de omzoming af.

De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van nature weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst.

Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Wanneer de vleugelpennen van een Pastel Phaeo een oranjebruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet doorgekleurde (uitgeruide) jeugdveren.

PASTEL ROODBRUIN

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn helder bleek bruin.
In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en Stuit** : Helder oranjebruin zonder een spoor van wit. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn egaal helder oranjebruin. De vleugelpennen zijn wit.
Ook de vleugelbochten zijn helder oranjebruin met een minimale witte aanslag.
- Borst en onderlichaam** : De borst is helder bleekbruin. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een heldere crèmekleur overblijft. De anaal streek is wit.
- Staat** : Bovenzijde is helder oranjebruin.
Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
- Snavel** : Hoornkleurig tot donker hoornkleurig.
- Poten** : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekband.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De Pastel Roodbruin is ontstaan uit Pastel Phaeo door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de omzoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is.

Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn zonder een spoor van wit.

Een veel voorkomende fout bij de Pastel Roodbruin egaal is dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht, nog enig wit is te zien. Dit dient echter met enige soepelheid beoordeeld te worden.

Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Ook hier dient de nodige soepelheid in acht genomen te worden.

Een duidelijke bruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel maar dient bestraft te worden.

OVERGOTEN Wildkleur

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn wit. In de nek begrensd door de nekband.
- Mantel, rug en stuit** : Bleek grijsbruin met de nadruk op bruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn bleek grijsbruin met de nadruk op bruin.
De veerranden zijn bruiner dan het hart van de veer, zodat een gehamerde indruk ontstaat. De kleine slagpennen zijn bleek bruingrijs en de grote slagpennen grijs. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming.
De vleugelbochten zijn bleek blauwgrijs.
- Borst en onderlijf** : De borst is wit evenals het onderlijf en de anaal streek.
- Staart** : Bovenzijde bleek grijsbruin met de nadruk op bruin.
Onderzijde wit met een grijze basis.
Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het grijs loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn wit.
- Ogen** : Donkerrood met een rozerode iris.
- Snavel** : Hoornkleurig.
- Poten** : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een donkergrijze nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de donkergrijze nekband nauwelijks waarneembaar door de aansluitende witte kopkleur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Bij deze mutatie is naast de kop en borst ook de rest van de bevedering verder opgebleekt.

De kop en borstkleur dienen zo wit mogelijk te zijn.

Vooraf op de bovenschedel is vaak een grijze aanslag waarneembaar.

Dit dient met enige soepelheid beoordeeld te worden met de kanttekening dat deze aanslag minimaal moet zijn en zich alleen op de bovenschedel bevindt.

De kleur van de bovendelen van de overgoten is bleker dan bij de pastel lachduif en heeft een meer uitgesproken grijze waas.

Door de overgoten factor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden.

De bovendelen dienen wel egaal en helder van kleur te zijn.

OVERGOTEN ISABEL

| KLEUR Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn wit. In de nek begrensd door de nekband.
- Mantel, rug en stuit** : Bleek geelbruin. In de nek begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn bleek geelbruin.. De veerranden zijn iets warmer van kleur dan het hart van de veer, zodat een gehamerde indruk ontstaat.
De kleine slagpennen zijn bleek geelbruin met een grijze waas en de grote slagpennen zijn licht grijs met een bruine waas. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming. De vleugelbochten zijn helder lichtgrijs.
- Borst en onderlijf** : De borst is wit evenals het onderlijf en de anaal streek.
- Staart** : Bovenzijde bleek geelbruin met een minimale grijze waas. Onderzijde is wit met een bruingrijze basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn.
Het bruingrijs loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn wit.
- Snavel** : Hoornkleurig
- Ogen** : Donkerrood met een rozerode iris
- Poten** : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een bruingrijze nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de bruingrijze nekband nauwelijks waarneembaar door de aansluitende witte kopkleur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Overgoten Isabel is een combinatie van de kleuren Overgoten en Isabel.
Dit betekent dat kenmerken van beide kleuren in de Overgoten Isabel terug te vinden zijn.
De meest opvallende zijn de witte kop en borstkleur, en het sterk opleken van de overige bevedering.
De kop- en borstkleur dient helder wit te zijn zonder een spoor van grijze aanslag.
De bovendelen dienen een zo egaal mogelijke bleek geelbruine kleur te hebben.
Door de Overgoten factor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden.
De diepst gekleurde Overgoten Isabel geniet de voorkeur.
Een grijze waas is niet gewenst en geldt als kleurfout.

OVERGOTEN PHAEO

KLEUR	Doffer en Duivin
Kop	: Voorhoofd en bovenschedel zijn wit. In de nek begrensd door de nekband.
Mantel, rug en stuit	: Bleek oranjebruin en elke veer heeft een wit veerhart, waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben. In de nek wordt de mantel begrensd door de nekband.
Vleugels	: De vleugeldekveren zijn bleek oranjebruin met een wit veerhart waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben en is het sterkst op de grootste dekveren. De vleugelpennen zijn wit evenals de vleugelbochten.
Borst en onderlijf	: De borst is wit evenals het onderlijf en de anaal streek.
Staart	: Bovenzijde wit met een bleek oranjebruine omzoming. Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
Ogen	: Donkerrood met een rozerode iris.
Snavel	: Hoornkleurig.
Poten	: Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

Nekband : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekband, die alleen vanwege een andere vederstructuur nog vaag te onderscheiden is.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Overgoten phaeo is een combinatie van de kleuren Overgoten en Phaeo. Dit betekent dat kenmerken van beide kleuren in de Overgoten Phaeo terug te vinden zijn.

Enerzijds de witte kop en borst samen met het opleken van de overige bevedering, en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine.

De Overgoten Phaeo dient een helder witte kop en borst te hebben zonder een spoor van kleur.

Door de Overgoten factor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden maar de diepst gekleurde Overgoten Phaeo geniet de voorkeur.

De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugels, stuit en staart te hebben. Richting vleugelbocht neemt de omzoming af.

De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit dat er van nature weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is.

Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst.

Belangrijk is dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien.

Wanneer de vleugelpennen van een Overgoten Phaeo een bleek oranjebruine omzoming laten zien, duidt dit op nog niet doorgekleurde (uitgeruide) jeugdveren.

OVERGOTEN ROODBRUIN

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn wit. In de nek begrensd door de nekband.
Mantel, rug en stuit : Bleek oranjebruin zonder een spoor van wit. In de nek begrensd door de nekband.
Vleugels : De vleugeldekveren zijn egaal bleek oranjebruin. De vleugelpennen zijn wit ook de vleugelbochten zijn bleek oranjebruin met een minimale witte aanslag.
Borst en onderlijf : De borst is wit evenals het onderlijf en de anaal streek.
Staart : Bovenzijde is bleek oranjebruin.
Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Ogen** : Donkerrood met een rozerode iris.
Snavel : Hoornkleurig.
Poten : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een witte nekband, die alleen vanwege een andere veerstructuur nog vaag te onderscheiden is.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Overgoten Roodbruin is ontstaan uit Overgoten Phaeo door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine. Hierdoor heeft de omzoming een dergelijke omvang gekregen dat ook het veerhart gekleurd is. De Overgoten Roodbruin dient een helder witte kop en borst te hebben zonder een spoor van kleur. Door de overgoten factor kunnen de bovendelen niet te diep van kleur verlangd worden maar de diepst gekleurde Overgoten Roodbruin geniet de voorkeur. Belangrijk is dat de bovendelen egaal gekleurd zijn zonder een spoor van wit. Een veel voorkomende fout bij de Overgoten Roodbruin is dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht, nog enig wit te zien is. Dit dient echter met enige soepelheid beoordeeld te worden. Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat door de toename van het phaeomelanine deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden waar zij ongewenst is zoals de nekband en de toppen van de slagpennen. Ook hier dient de nodige soepelheid in acht genomen te worden. Een duidelijke bleek oranjebruine omzoming rond de vleugelpennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel maar dient wel bestraft te worden.

IVOOR

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel zijn wit. In de nek begrensd door de nekband.
Mantel, rug en stuit : Roomkleurig met een minimale grauwe waas. In de nek begrensd door de nekband.
Vleugels : De vleugeldekveren zijn egaal roomkleurig met een minimale grauwe waas. De vleugelpennen zijn roomkleurig met een grijze waas. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming. De vleugelbochten zijn grauwwit.
Borst en onderlijf : De borst is wit evenals het onderlijf en de anaalstreek.
Staart : Bovenzijde roomkleurig met een minimale grauwe waas.
Onderzijde wit met een donker bruingrijze basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het donker bruingrijs loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren.
De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn wit.
- Ogen** : Donkerrood met een rozerode iris.
Snavel : Hoornkleurig
Poten : Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een donker bruingrijze nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de donker bruingrijze nekband nauwelijks waarneembaar door de aansluitende witte kopkleur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Bij de ivoormutatie is een vergelijkbaar effect van opleken opgetreden als bij de Overgoten mutatie. Beide mutaties zijn dan ook op hetzelfde "Gen" gelegen. Ten opzichte van de Overgoten is bij de Ivoor het phaeomelanine echter sterker opgebleekt, terwijl het eumelanine minder is aangetast. Dit laatste uit zich dan ook in een donkerder nekband en staarttekening bij de Ivoor. Belangrijk bij de Ivoor is dat de nekband en de staarttekening zo donker mogelijk moeten zijn. Deze onderdelen kunnen echter nooit zwart worden verlangd. Verder verdient de meest egale roomkleur op de bovendelen de voorkeur.

GRIJS

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder lichtgrijs. In de nek begrensd door de nekband. De nauwelijks te onderscheiden witte keelvlak gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Helder blauwgrijs. In de nek begrensd door de nekband.
Vleugels : De vleugeldekveren zijn helder blauwgrijs. Zowel de kleine als de grote slagpennen zijn donkergrijs. De grote slagpennen hebben aan de top een lichte omzoming. De vleugelbochten zijn een tint lichter blauwgrijs dan de vleugeldekveren.
- Borst en onderlijf** : De borst is helder lichtgrijs. De grijze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een witte onderlijf overblijft. De anaal streek is wit.
- Staart** : Bovenzijde helder blauwgrijs. Onderzijde zeer lichtgrijs met een zwarte basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. Het zwart loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren. De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn zeer lichtgrijs.
- Ogen** : Zwart met een donkerrode iris.
Snavel : Zwartgrijs.
Poten : Purperrood, nagels donker hoornkleurig tot zwart.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een zwarte nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de zwarte nekband wat breder dan aan de onderzijde.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Bij de Grijs mutatie is het phaeomelanine uit de bevedering verdwenen waardoor een bevedering met enkel grijstinten overblijft. De bovendelen dienen zo egaal mogelijk helder blauwgrijs van kleur te zijn. Bij veel Grijs lachduiven is nog een spoor van phaeomelanine in de vorm van een omzoming zichtbaar op de mantel en de vleugeldekveren. Wanneer deze pigmentatie minimaal is, dient dit met enige soepelheid beoordeeld te worden. Lachduiven met egaal blauwgrijs bovendelen genieten natuurlijk de voorkeur.

CRÈME INO

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Licht crèmekleurig. In de nek begrensd door de nekband. De nauwelijks te onderscheiden witte keelvlak gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Warm crèmekleurig. in de nek begrensd door de nekband.
Vleugels : De vleugeldekveren zijn crèmekleurig. De slagpennen zijn vrijwel wit.
Borst en onderlijf : De borst is licht crèmekleurig en deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf waardoor een wit onderlijf overblijft. Ook de anaal streek is wit.
- Staart** : Bovenzijde warm crèmekleurig. Onderzijde wit met een bruin-crème kleurige basis. Deze staarttekening moet strak afgetekend zijn. De bruine crèmekleur loopt tot halverwege de staart en wordt in het midden overdekt door de onderstaartdekveren. De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn wit.
- Ogen** : Donkerrood met een oranje iris.
Snavel : Blank hoornkleurig.
Poten : Rood, nagels blank hoornkleurig.

TEKENING

- Nekband:** Op de grens nek - mantel bevindt zich een bruin crèmekleurige nekband, die omgeven is door een nauwelijks nog waarneembare witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de bovenzijde van de bruin crèmekleurige nekband wat breder dan aan de onderzijde.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Crème ino is samen met Pastel de oudste mutatie bij de lachduif. Beide mutaties liggen op hetzelfde "Gen" en zijn gebaseerd op een reductie van dezelfde pigmenten alleen bij Crème ino is de reductie sterker dan bij Pastel. Gelet moet worden dat de bovendelen warm crèmekleurig zijn, vaak is de crème ino te licht van kleur. Een crème ino moet een duidelijke nekband hebben en ook de staarttekening moet duidelijk aanwezig zijn. De kleur van deze beide onderdelen laat zich het best omschrijven als de kleur van 'koffie met veel melk'. Een Crème ino met onvoldoende nekband of staarttekening dient absoluut niet als Albino gekeurd te worden, daar het hier een andere mutatie betreft. Een Crème ino die te licht van kleur is dient bestraft te worden bij kleur.

ALBINO

KLEUR Doffer en Duivin

Kop	: Helder wit.
Mantel, rug en stuit	: Helder wit.
Vleugels	: Helder wit.
Borst en onderlijf	: Helder wit.
Staart	: Boven en onderzijde helder wit zonder een spoor van staarttekening.
Ogen	: Helder rood met een rozerode iris.
Snavel	: Blank.
Poten	: Rood, nagels blank.

TEKENING

Nekband : Helder wit. Vanwege een andere veerstructuur is de nekband nog vaag te onderscheiden.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Albino lachduiven moeten helder wit zijn. Enige vorm van pigmentatie komt bij de Albino nooit voor. Wanneer er sprake is van een crème waas, is dit een bewijs dat het hier niet om een Albino handelt maar om een Crème ino. De vogel dient dan ook als zodanig gekeurd te worden, waarbij hij gestraft zal worden op onvoldoende kleur. Enige kleur als gevolg van onreinheid, wat vooral tot uiting komt in een wat gelige kleur aan de staart en de vleugelpennen, moet bestraft worden bij conditie.

WIT

KLEUR Doffer en Duivin

Kop	: Helder wit.
Mantel, rug en stuit	: Helder wit.
Vleugels	: Helder wit.
Borst en onderlijf	: Helder wit.
Staart	: Boven en onderzijde helder wit zonder een spoor van staarttekening.
Ogen	: Zwart met een donkerbruine iris.
Snavel	: Blank.
Poten	: Rood, nagels blank.

TEKENING

Nekband : Helder wit. Vanwege een andere veerstructuur is de nekband nog vaag te onderscheiden.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

De Witte lachduif is door selectie ontstaan uit Bont. Witte lachduiven moeten smetteloos wit zijn zonder een spoor van pigmentatie. Gekleurde veren zijn een ernstige fout en dienen bestraft te worden bij kleur. Een crèmeachtige waas komt nooit voor en indien deze wel aanwezig is duidt dit op een andere kleur dan Wit. Enige kleur als gevolg van onreinheid, wat vooral tot uiting komt in een wat gelige kleur aan de staart en de vleugelpennen, moet bestraft worden bij conditie. Een veel voorkomende fout bij Wit is een verkeerde snavelkleur. De Witte lachduif is (genetisch) een bonte vogel waardoor de snavel vaak enige kleur behoudt. Een duidelijke donkere vlek is een fout maar een lichte aanslag mag niet bestraft worden. De fokker dient hier echter wel op gewezen te worden.

KLEURKOP (Concept)

KLEUR

Doffer en Duivin

- Kop** : Voorhoofd en bovenschedel helder grijs met een paarse gloed.
In de nek begrensd door de nekband.
De keel is bijna wit en deze kleur gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Wit met een minimale crème waas. In de nek begrensd door de nekband.
De gehele bevedering van de vleugels is wit met een minimale crème waas.
- Borst en onderlijf** : De borst is wit met een minimale crème waas. Onderlijf en anaalstreek zijn wit.
- Staart** : Bovenzijde wit met een minimale crème waas. Onderzijde wit met aan de basis een minimaal zichtbare crèmekleurige staarttekening die in het midden overdekt wordt door de onder-staartdekveren. De buitenvanen van de beide buitenste staartpennen zijn wit.
- Ogen** : Zwart met een oranjegele iris.
- Snavel** : Donker hoornkleurig tot zwartgrijs.
- Poten** : Purperrood, nagels donker hoornkleurig tot zwart.

TEKENING

- Nekband** : Op de grens nek - mantel bevindt zich een bruinrijze nekband, die omgeven is door een minimale witte omzoming. Deze witte omzoming is aan de onderzijde van de bruinrijze nekband nauwelijks waarneembaar door de aansluitende witte mantel kleur.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Kleurkop mutatie heeft een zeer sterk opblekend effect op de bevedering met uitzondering van de kop en nekband. In deze delen is de pigmentatie minder aangetast. Belangrijk bij de Kleurkop is dat de kop en nekband zo egaal mogelijk gekleurd zijn. Verder dient de overige bevedering, met uitzondering dus van de kop en nekband zo wit mogelijk verlangd te worden. Een helder witte kleur lijkt niet mogelijk zodat dit (nog) niet geëist kan worden. Bij de Kleurkop komen ook in de witte delen soms gekleurde veren voor, vooral op de vleugelbochten. Wanneer het om slechts enkele veren gaat dient dit soepel beoordeeld te worden. De staarttekening dient tot een minimum beperkt te blijven en een vrijwel afwezige tekening heeft voorrang. Deze tekening hangt echter nauw samen met de nekband die zo gekleurd mogelijk verlangd wordt. Vogels met een diep gekleurde nekband zullen de meeste staarttekening laten zien. Hier dient de gulden middenweg bewandeld te worden.

INO PHAEO

KLEUR **Doffer en Duivin**

- Kop** : Licht crèmekleurig. In de nek begrensd door de nekband. De nauwelijks te onderscheiden lichte keelvlak gaat geleidelijk over in de kop- en borstkleur.
- Mantel, rug en stuit** : Warm crèmekleurig en elke veer heeft een wit veerhart, waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben. In de nek wordt de mantel begrensd door de nekband.
- Vleugels** : De vleugeldekveren zijn crèmekleurig, niet een wit veerhart, waardoor een omzoming ontstaat. Deze omzoming dient een regelmatig verloop te hebben en is het sterkst op de grootse dekveren. De vleugelpennen zijn wit, evenals de vleugelbochten.
- Borst en onderlijf** : De borst is licht crèmekleurig. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf, waardoor een wit onderlijf overblijft. De anaalstreek is ook wit.
- Staat** : Bovenzijde wit met een warme crèmekleurige omzoming. Onderzijde is wit en de staarttekening ontbreekt volledig.
- Snavel** : Hoomkleurig. Neusdoppen vleeskleurig.
- Ogen** : Donkerrood met een donkerrode iris.
- Poten** : Rood, nagels hoomkleurig.

TEKENING:

- Nekband** : Op de grens nek-mantel bevindt zich een witte nekband.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De ino phaeo is een combinatie van de mutaties ino en phaeo. Dit betekent, dat kenmerken van beide mutaties in de ino phaeo terug te vinden zijn. Enerzijds een sterke opbleking van de totale bevedering (ino) en anderzijds de totale afwezigheid van eumelanine (phaeo).

De omzoming dient een zo gelijkmatig mogelijk verloop over de rug, vleugel, stuit en staart te hebben. Richting vleugelbocht neemt de omzoming af. De stuitbevedering laat vaak een minimale omzoming zien en dit is gelegen in het feit, dat er van nature weinig phaeomelanine op die plaats aanwezig is. Enige soepelheid in de beoordeling is hier gewenst. Belangrijk is, dat de bovenstaartdekveren wel een volledige omzoming laten zien. Wanneer de vleugelpennen van een ino phaeo een crèmekleurige omzoming laten zien, duidt dit op nog niet uitgeruide jeugdveren.

Door de sterke reductie van het phaeomelanine als gevolg van de mutatie ino is het contrast in deze vogels minder dan bij de overgoten phaeo. Toch dienen de gekleurde delen zich duidelijk te onderscheiden van de witte. Verder gelijk aan de wildkleur.

INO ROODBRUIN

Kop	: Licht crèmekleurig. In de nek begrensd door de nekband. De nauwelijks te onderscheiden lichte keelvlak gaat geleidelijk over in de kop-borstkleur.
Mantel, rug en stuit	: warm crèmekleurig, zonder een spoor van wit. In de nek begrensd door de nekband.
Vleugels	: De vleugeldekveren zijn egaal crèmekleurig. De vleugelpennen zijn wit ook de vleugelbochten zijn crèmekleurig, met een minimale witte aanslag.
Borst en onderlijf	: De borst is licht crèmekleurig. Deze kleur verdwijnt geleidelijk richting onderlijf, waardoor een wit onderlijf overblijft. De anaalstreek is ook wit.
Staart	: Bovenzijde is warm crèmekleurig. Onderzijde is wit en de staartekening ontbreekt volledig.
Snavel	: Hoornkleurig. Neusdoppen vleeskleurig.
Ogen	: Donkerrood met een donkerrode iris.
Poten	: Rood, nagels hoornkleurig.

TEKENING:

Nekband	: Op de grens nek-mantel bevindt zich een witte nekband.
----------------	--

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De ino roodbruin is ontstaan uit ino phaeo door selectie op een toegenomen hoeveelheid phaeomelanine.

Hierdoor heeft de zoming een dergelijke omvang gekregen, dat ook het veerhart gekleurd is.

Belangrijk is, dat de bovendelen egaal gekleurd zijn zonder een spoor van wit.

Een veel voorkomende fout bij de ino roodbruin is, dat vooral aan de bovenzijde van de staart, langs de schacht en in de stuitbevedering nog enig wit is te zien.

Verder moet rekening gehouden worden met het feit, dat door de toename van het phaeomelanine, deze kleurstof zich ook kan afzetten op veervelden, waar zij ongewenst is, zoals nekband en de toppen van de slagpennen.

Een duidelijke crèmekleurige omzoming van de vleugel pennen duidt dus niet als vanzelfsprekend op een jonge vogel, maar dient wel bestraft te worden.

Door de sterke reductie van het phaeomelanine als gevolg van de mutatie ino is het contrast in deze vogels minder dan bij de overgoten phaeo. Toch dienen de gekleurde delen zich duidelijk te onderscheiden van de witte.

Verder gelijk aan de wildkleur.